

консерватория, която абсолвира като ученик на Иракъ и Новакъ. Сега е професоръ въ музикалната школа „Станковичъ“ и диригентъ на хора „Станковичъ“. Композиции: Ноктурно — за голѣмъ оркестъръ, струненъ квартетъ, „Малка сюита“ и „Клавирна музика“ — за пиано, пѣсни съ съпроводъ на пиано и камеренъ оркестъръ; хорове за смѣсени и мъжки гласове: „Есенъ“, „Молитва“, „Вечерна радость“ и др. В. е компонистъ съ импресионистични наклоности. Неговата мелодическа линия стои подъ дикцията на словото. Диригентъ на оркестра „Станковичъ“, В. показва умѣние за ръководство на оркестъръ, както и такова за хоръ.

Вулпе, Иванъ — оперенъ пѣвецъ (басъ) и гласовъ педагогъ, род. 1 септ. 1876 въ Болградъ (Бесарабия), отъ родители българи, умр. 26 авг. 1929 въ София; следъ свършване на руската гимназия въ родния си градъ, постъпва въ Московската консерватория, която свършва по солово пѣние, съ звание „свободенъ художникъ“. Още като ученикъ въ консерваторията той е идвалъ (заедно съ Михайловъ-Стоянъ) да концертира въ България, а следъ свършването ѝ е давалъ концерти и въ Москва, Киевъ, Одеса, Кишиневъ и др. голѣми руски градове, билъ сѣщо 4 години преподавателъ въ музикалното училище на Императорското руско музикално общество въ Иркутскъ. 1908 наново дохожда въ София и, заедно съ Михайловъ-Стоянъ, Др. Казаковъ и др., основаватъ „Оперната дружба“, отъ която произлѣзе сегашната Народна опера, въ изграждането на която В. има голѣмъ дѣлъ, и въ която служи до 1926 г., застъпвайки първи басови партии. Още отъ 1912 той преподава въ Държавното музикално училище, и продължава да работи и следъ превръщането ѝ въ Музикална академия — до нѣколко месеца само преди смъртта си. Мнозина отъ първитъ наши оперни пѣвци и пѣвци като: Ана Тодорова, П. Золотовичъ, Цв. Каролевъ, Кон. Кирова, Цвѣт. Табакова, Над. Свилярова и др. сѣ негови ученици. В. обладалъ единъ широкъ характеристиченъ басъ, хубави сценически срѣдства, и създава нѣколко живи об-

рази на нашата сцена: „Мефистофель“ (Фаустъ), „Марсель“ (Хугениоти), „Рамфисъ“ (Аида), пѣлъ и въ „Продадена невѣста“ и мн. др. опери.

Вундерлихъ, Йоханъ Георгъ, — Wunderlich, Johann Georg — прочутъ виртуозъ на флейта, и компонистъ за своя инструментъ, род. 1775 въ Байройтъ, умр. 1819 въ Парижъ, ученикъ на Раулъ въ Парижъ, първи флейтистъ на Императорската капела и на „Голѣмата опера“, и професоръ въ Парижката консерватория, компониралъ: сонати, дуети, соли, дивертисменти — нѣколко тетрадки, и една голѣма школа за флейта.

Вурмъ, Мари — Wurm, Mary — ре-номирана пианистка и добра компонистка, род. 18 май 1860 въ Сж-пантонъ, ученица на консерваторията въ Шутгардтъ, а сѣщо на Клара Шуманъ, Рафъ, Суливанъ и Брьджъ; писала клавирна музика за 2 и 4 ръце (концертъ h moll), увертюри, пѣсни и др., както и книгата „А. В. С-то на музиката“.

Вьолфлъ, Йозефъ — Wölfl, Joseph — плодовитъ, прославенъ на времето си компонистъ и отличенъ клавир-виртуозъ, род. 1772 въ Залцбургъ, умр. 21 май 1812 въ Лондонъ, ученикъ на Моцартовия баща и Михаилъ Хайднъ, които подготвятъ В. до степенъ на блѣскавъ виртуозъ, чиято способностъ на свободно импровизиране е била толкова голѣма, че е билъ съперникъ на Бетховена и дори го е засѣнявалъ. Живѣлъ въ Варшава и Виена иай-вече, той е предприемалъ концертни пътувания въ Германия, посещавалъ Лондонъ и Парижъ, дето е ималъ голѣмъ успѣхъ. Следъ 1804 г. животътъ му се губи въ нѣкаква неизвестност, но знае се, че е умрѣлъ въ голѣма нѣмотия. Творчеството му, твърде голѣмо по количество и ценно по качество — се състои главно отъ клавирна и оперна музика: 36 сонати и 7 концерта (особно ценни сѣ сонатитѣ), 22 цигулковни сонати, две симфонии, 9 струнни квартета, 15 клавирни триа, пѣсни, ронда, вариации, фуги и нѣколко опери: за Виена — 3, за Парижъ (комическата) — 3, и за Лондонъ — 2 балета.

Вюерстъ, Рихардъ — Wüerst, Richard — компонистъ, муз. педагогъ и кри-